

Zalige mensen? Doe toch normaal! 4e zondag door het jaar

Beste medegelovigen,

In de zojuist uitgesproken Zaligsprekingen zet Jezus onze huidige wereld op z'n kop. Degenen die bij ons op de Quote 500, de rijkste Nederlanders, de mensen die verschijnen in de Glossy's, de showbizwereld, de gasten in het programma de Wereld draait door, de mensen die in de ogen van veel mensen zorgeloos rijk zijn, die kunnen doen wat hun hartje begeert, worden even aan de kant gezet. Degenen waar wij in onze samenleving naar opkijken, als de mensen die het echt hebben gemaakt in het leven, alsof wij het zelf niet zo goed hebben gedaan, ziet Jezus even niet staan. Nee, Hij heeft oog voor de losers, de mensen die het niet hebben gemaakt, die mentaal op het randje lopen in hun leven, of er net over heengaan, mensen die genoeg hebben aan zichzelf, hun eigen ellende. De mensen waar niemand naar omkijkt, die wij nawijzen met de vinger: eigen schuld, dikke bult! De mensen die wekelijks aankloppen bij onze voedselbanken, in een flinke schuldsanering zitten en ook nog met het daarbij behorende schande-oordeel worden opgezadeld. De mensen die geen achterban of sociaal netwerk meer hebben en afhankelijk zijn van de goedheid en welwillendheid van anderen. Mensen die verlies op verlies moeten verwerken, de klokkenluiders die onrecht aanklaarten, maar vermalen worden door de macht van grote bedrijven en politiek. Zij worden door Jezus naar boven gehaald, zij worden getroost met de belofte dat zij door God worden gehoord en het geluk, de troost, de gerechtigheid bij God zullen ervaren.

In de Zaligsprekingen spreekt Jezus als het ware zijn troonrede uit, zoals Trump dat ook vorige week deed in zijn State of Union, waarin hij zijn beleid uiteenzette. Maar blijkbaar is het nog wel een verschil of je dat doet als een multimiljardair, die vooral het economisch belang van de Amerikaanse bedrijven op het oog heeft en een grote muur bouwt om de armen de toegang tot welvaart en welzijn ontnemt of zoals Jezus, die niets heeft, en met Gods ogen naar de mens en de wereld kijkt. Die mensen hoop en troost geeft die "vergeten" worden in onze samenleving. Hij verheerlijkt armoe, honger, dorst, onrecht niet, maar wil juist deze groep aan de onderkant van de samenleving, die als geen ander weet dat ze in het leven afhankelijk zijn van anderen, een hart onder de riem te steken. Juist de zwakke, de in onze ogen mislukkeling wordt door God uitgekozen, om degene die zichzelf wijs en geslaagd in het leven noemt, die zichzelf op de borst klopt en verheft boven het gemiddelde, een beetje voor schut te zetten. Datgene wat wij koste wat kost willen vermijden, wat wij verfoeien, prijst Jezus zalig. "Doe toch normaal, Jezus" zou Mark Rutte misschien ook tegen Hem zeggen als Jezus maandagmorgen j.l. de krant had opengeslagen en de VVD oproep tot een moreel en fatsoenlijk had gelezen! Jij zet de normale wereld op de kop! Moeten we armoe, lijden, verdriet en onrecht dan verheerlijken?

Maar Jezus, beste mensen, wenst ons geen armoe, geen lijden, geen verlies van dierbaren toe. Maar Hij belooft geluk en zegen aan hen die nu in de dalen van duisternis en ellende verkeren. Zij staan dicht bij God dan zij en wij denken. Zij hebben meer te vertellen dan mensen die naar de heersende normen succesvol zijn. Wie niet zo geslaagd is in het leven wordt bij God niet afgeschreven, integendeel, die heeft goede kansen bij Hem, ook in dit leven. Juist als je zelf door een diep dal bent gegaan, aan de lijve hebt ervaren wat verlies, verdriet en ellende is, juist dan heb je door het leven geleerd en ervaren wat er werkelijk toe doet in het leven en wat minder. Wat geluk geeft en wat je uiteindelijk kunt missen. Dat moet je vooral zelf ervaren in het leven. Zoals Freek de Jonge dit ooit noemde in een programma over geluk, zin en onzin, dood en leven "Ik heb het voorrecht gehad mijn vader en mijn zoontje te begraven!" Het klinkt raar, maar op dat moment had hij intens geleerd en ervaren wat de hoofdzaak in het leven is, wat er toe doet! Zelf heb ik dat ervaren bij het begraven van ons jongste dochtertje. Ik zie me nog staan op het kerkhof, het kleine kistjes in de armen, een zoontje in een rolstoel en een gezonde kleuter vastgrijpend aan mijn broekspijp. Dan denk je bij jezelf: wat moet het leven nog worden Jan, je bent nog maar net dertig jaar oud? Dan ervaar je wat er werkelijk toe doet in het leven en erger je aan

allerlei onzin over mooie auto's, carrière, dure dingen die worden aangeschaft en andere opblaaspraat op verjaardagen en feestjes.
Zalig, gelukkig, voel ik mij, dat mijn leven niet verbitterd is geraakt, dat ik ben blijven dromen en hopen en terug mag kijken op een begenadigd leven.

Stilte:

Tijdens de stilte kunnen we nadenken over twee vragen:

1. Wat is geluk?
2. Wanneer was ik echt gelukkig?

Gelukkig ben je als je anderen wel het geluk van een gezonde baby kan gunnen en toewensen.

Gelukkig ben je als je kunt huilen, als je mee kan huilen met het verdriet van anderen.

Gelukkig ben je als je zachtmoedig en mild bent gebleven, ondanks alles wat je is overkomen.

Gelukkig ben je als niet ongevoelig bent voor het onrecht in onze wereld en je je blijft inzetten voor een rechtvaardige samenleving en wereld.

Gelukkig ben je, als je een zuiver hart hebt,

Gelukkig ben je als je beseft dat je het leven gegeven is, dat je beseft dat je in je leven altijd afhankelijk bent van anderen.

Gelukkig de 21 jarige Larissa uit Markelo, die met een beperking moet leven, met haar hartenkreet op Facebook, want vele Twentse meiden toonden hun compassie met haar en zochten contact voor een afspraak!

Gelukkig ben je als je nooit opgeeft, in het goede blijft geloven en in alle omstandigheden op God blijft vertrouwen.

Gelukkig ze zijn er nog, de zalige, gave mensen, die de droom van God blijven dromen en zich inzetten om die droom waar te maken op de plek waar ze staan.
Zij redden de wereld!

Amen.

Denekamp/Ootmarsum, 28/29 januari 2017.

Pastor Jan Kerkhof Jonkman